

РЕШЕНИЕ

№ 5876

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8375** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба на „Билла България“ ЕООД срещу Заповед № 637/21.06.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

С жалбата се поддържа, че на 09.04.2023 г. етикетът на регала, поставен пред продукта, отразява цена от 13,99 лева за 1 кг. от процесния артикул „Свински гърди без кост“, която цена е маркирана на касата на магазина. В тази връзка изразява доводи, че този етикет предоставя първата информация на клиента относно продажната цена, поради което търговецът е нямал за цел да въвежда в заблуждение своите клиенти. Поддържа за недоказаност на обстоятелствата за наличието на разлика между маркираната от касиера цена на продукта и цената, поставена на етикета върху продукта. Счита, че дори да е вярно твърдението на органа, то вероятно се касае за единичен случай на несменен етикет върху стоката, поставен от производителя, като същият вероятно се е намирал в товарна количка до щанда. Правят се възражения за нарушение на целта на закона, като се развиват доводи за нарушение на принципа на съразмерност и се акцентира, че при проверката не е констатирано нарушение. Претендират се направените разноски по делото.

Ответната страна – председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендират се разноски.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От преписката се установява, че пред Комисията за защита на потребителите е подадена жалба/сигнал вх. № 01-143176/09.04.2023 г. от М. Д., в която се твърди, че а 09.04.2023 г. е посетил магазин „Б.“, намиращ се в [населено място], [улица]. Изложени са оплаквания за предоставяне на невярна информация, тъй като на етикет на избран от него продукт е отразена цена от 11,89 лева за 1 кг., а на касата е маркирана и заплатена продажна цена от 13,99 лева за 1 кг.

Към жалбата/сигнала са приложен етикет на продукт „Свински гърди без кост“ с отразена продажна цена от 11,89 лева за 1 кг., нето количество 509 грама и цена от 6,05 лева за съответната разфасовка. Представен е фискален бон, от който се установява закупуването на 09.04.2023 г. на четири броя от продукта „Свински гърди стек“, като е отразена цена от 13,99 лева за 1 кг. (един от продуктите е с тегло от 509 гр., за което е посочена цена от 7,12 лева за продукта).

На 11.04.2023 г. е извършена проверка от инспектори от РД – М. към КЗП на търговски обект – магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], за което е съставен Констативен протокол № К-2743145/11.04.2023 г.

От констативния протокол се установява, че в магазина на 11.04.2023 г. се предлага продукта „Свински гърди без кост“, като на етикета върху продукта и на етикета на щанда е поставена продажна цена 13,99 лева за 1 кг. и цена за съответната разфасовка 7,37 лева за 0,527 [населено място] разфасовка от продукта е маркирана на касата в магазина, при което предлаганата цена отново е 13,99 лева за 1 кг., респ. 7,37 лева за 0,527 кг от продукта. В тази връзка органът не е констатирал разлика между цената на двата етикета и предлаганата цена на касата.

След това е съставен Констативен протокол № К-2743147/12.04.2023 г., с който от настоящия жалбоподател, стопанисващ горепосочения търговски обект, е изискана справка от системата за извършените продажби на продукта „Свински гърди без кост“ (сински гърди стек), с арт. № 901648, за периода от 09.04.2023 г. до 11.04.2023 г. Дадена е възможност за изразяване на становище във връзка с подадения сигнал за несъответствие между цената на етикета върху стоката и цената на стоката, която се маркира на касата, за което е представен препис от приложените документи към сигнала.

На 21.04.2023 г. е подадено е становище от жалбоподателя, с което посочва, че на 09.04.2023 г. продажната цена на продукта „Свински гърди без кост“ е 13,99 лева за 1 кг., каквато е посочена на касовия бон, приложен от лицето, подало сигнала. Посочва се, че тази цена е отразена на ценова табела, поставена в непосредствена близост пред стоката на регала в хладилната витрина, където се предлага стоката. Пояснява се, че цената на етикета върху продукта се поставя от производителя и вероятно служител на магазина е пропуснал да промени цената или потребителят е взел стоката от товарна количка, намираща се до щанда, т. е. преди да бъде предложена за продажба, респ. да бъде променен етикета.

Към становище е представена справка за продукта „Свински гърди без кост“ (сински гърди стек), с арт. № 901648, от която се установява за продадени 4 бр. от продукта на 09.04.2023 г. и 1 бр. на 12.04.2023 г. (другите дати не се коментират, тъй като не обхващат периода, за който органът е поискал информация).

На 09.05.2023 г. органът е изпратил имейл до жалбоподателя, с който се иска

допълнително да предостави информация от коя дата е валидна цената от 13,99 лева за 1 кг. на продукта „Свински гърди без кост“, както и извадка от контролната лента на касовия апарат за обсъждания продукт за периода от 09.04.2023 г. до 11.04.2023 г. Впоследствие на 12.05.2023 г. е депозирано ново становище от жалбоподателя, с което се посочва, че цената от 13,99 лева за 1 кг. е регулярна за обсъждания продукт и се прилага от месец март 2023 г.

Към второто становище приложени копия на системни бонове, като от един от тях, намиращ се на л. 34 от делото, се установява, че на 11.04.2023 г. са върнати закупените от сигналподателя четири броя от закупения продукт и му е възстановена заплатената сума. Останалите документи се отнасят за извършени продажни на продукта на цена 13,99 лева за 1 кг. (броят продадени продукти се различава от справката, приложена с предходното становище, но това се дължи на върнатите продукти, а и посоченото не е релевантно за делото).

Въз основа на документите и становищата, представени от жалбоподателя и документите, приложени от сигналподателя, съдът прави извод, че на 09.04.2023 г. в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България“ ЕООД, се е предлагал продукт „Свински гърди без кост“, като върху етикета на опаковката, е поставена цена от 11,99 лева за 1 кг. и цена 6,05 лева за разфасовка от 509 гр., а на касата е маркирана по – висока цена, а именно 13,99 лева за 1 кг. и 7,12 лева за обсъжданата разфасовка. Именно в подадени становища не се оспорва посочената на 09.04.2023 г. цена върху етикета на опаковката и се съдържа признание за този факт, за което се излагат конкретни причини, довели до това (пропуск на служител да промени цената, поставена от производителя или това, че стоката не се намирала на щанда, а в товарна количка).

Последвало изготвяне на докладна записка изх. № Ц-02-1097/02.06.2023 г. от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“, с което се уведомява КЗП за наличието на осъществена нелоялна търговска практика от страна „Билла България“ ЕООД.

От т. 5 към Протокол № 21/12.06.2023 г. се установява проведено заседание на КЗП, на което е взето единодушно решение, че „Билла България“ ЕООД при упражняване на своята дейност използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: търговецът предоставя невярна и подвеждаща информация относно цената за единица мярка (килограм) и продажна цена върху етикет на опаковката на предлагани за продажба стоки (в т. ч. свински гърди без кост), предварително опаковани от производителя с определен от него грамаж, които се маркират на касата на по – висока цена за единица мярка и продажна цена, по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1 (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща), във връзка с чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68в ЗЗП.

В протокола от заседанието на КЗП са изложени мотиви, че в магазина се продава продукт „Свински гърди без кост“, който е с опаковки, които са предварително оразмерени от производителя с различен грамаж. Служители на КЗП са приели, че на 09.04.2023 г. търговецът предлага за продажба на потребителя в обекта стока „Свински гърди без кост“ с поставена върху опаковката цена за единица мярка за килограм 11,89 лева и продажна цена 7,12 лева за разфасовка от 509 гр., която на касата се маркира на по – висока цена за килограм 13,99 лева и изчислена върху нея продажна цена 6,05 лева. Предоставената по този начин информация за цената за единица мярка и продажната цена върху разфасовките е невярна и въвежда или е в

състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на тази нелоялна практика.

Допълнително в протокола е посочен резултатът на извършената проверка в магазина, на която не са констатирани несъответствия между обявената цена и действителната продажна цена. Отхвърлени са доводите на търговеца, направени в становищата, като е прието, че длъжен да предварително да обозначава вярната цена, а извършената корекция е след като потребителят е закупил стоката, при което вече бил въведен в заблуждение.

Последвало е издаването на оспорваната Заповед № 637/21.06.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание чл. 68л, ал. 1, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68д, ал. 1, предл. „първо“ от ЗЗП е забранено на „Билла България“ ЕООД при упражняване на своята дейност да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в това, че търговецът представя невярна и подвеждаща информация относно цената за единица мярка (килограм) и продажна цена върху етикет на опаковката на предлагани за продажба стоки (в т. ч. свински гърди без кост), предварително опаковани от производителя с определен от него грамаж, които се маркират на касата на по – висока цена за единица мярка и продажна цена.

В заповедта е изложено, че в магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България“ ЕООД, се продава продукт „Свински гърди без кост“. Отражено е, че тази стока се предлага с опаковки, които са предварително оразмерени от производителя с различен грамаж. Органът е приел, че в магазина на 09.04.2023 г. на етикета върху опаковката на продукта „Свински гърди без кост“ е поставена цена за единица мярка за килограм 11,89 лева и продажна цена 7,12 лева за разфасовка от 509 гр., която на касата се маркира на по – висока цена за килограм 13,99 лева и изчислена върху нея продажна цена 6,05 лева. Тези факти са установени от приложените доказателства от сигналподателя и изисканите от жалбоподателя документи. Според органа предоставената по този начин информация за цената за единица мярка и продажната цена върху разфасовките е невярна и въвежда или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на тази нелоялна практика.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу заповедта е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентния орган по чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, а именно председателят на Комисията за защита на потребителите. В тази връзка не е налице основанието по чл. 146, т. 1 АПК.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма

на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни мотиви и разпоредителна част, от които може да се направи извод какви са причините за постановената забрана за използване на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Вярно, че са налице известни несъответствия между част от изложените фактически основания и действителното положение, отнасящи се за цената на разфасовката на продукта. Отражено е, че на етикета е посочена цена 7,12 лева за разфасовка от 509 гр., а на касата е маркира по – висока цена от 6,05 лева за същата разфасовка. Действително е обратното – на етикета е отразена цена от 6,05 лева за опакования продукт и маркирана на касата цена от 7,12 лева за тази разфасовка. Касае се за техническа грешка, която последователно е допусната в докладната записка, протокола от заседанието на комисията и накрая е намерила отражение и в оспорваната заповед. Важно е да се посочи, че във фактическите основания на заповедта са отразени правилно фактите по отношение на цената за единица мярка, а именно на етикета е поставена цена от 11,89 лева/кг., а на касата е маркирана цена 13,99 лева/кг. Очевидно е, че органът е „разменил продажната цена на разфасовката от продукта“, което е техническа грешка, доколкото е правилно отразена цената за мярка от стоката. Също така жалбоподателят не оспорва (видно от подадените становища пред органа след предоставяне на материалите на сигналподателя), че на етикета е била поставена цена от 6,05 лева за обсъжданата разфасовка, а на касата е маркира по – висока цена 7,12 лева за тази опакования продукт, поради което техническата грешка не е довела до ограничаване на правото да се разберат конкретните причини за издаване на заповедта.

Заповедта е издадена при спазване на административнопроизводствени правила. Всички релевантните по случая факти са правилно установени, за което са изискани и представени документи по отношение на маркираната цена на касата. Освен това за цената, посочена на 09.04.2023 г. върху етикета на опаковката, са събрани доказателства, приложени от сигналподателя, а и това обстоятелство е безспорно с оглед изразените от жалбоподателя становища пред органа.

Вярно, че с констативния протокол от 11.04.2023 г. не е констатирано несъответствие между маркираната цена на касата и цените, отразени на етикетите върху опаковката и на щанда, но това са обстоятелства, свързани с това дали нарушението продължава след 09.04.2023 г., т. е. установява се, че нарушението е извършено единствено на 09.04.2023 г. и не е продължило в последващ момент.

Във връзка със задължението на органа за събиране на необходимите доказателства за изясняване на всички релевантни за случая, следва да се обсъдят възраженията на жалбоподателя, свързани с вярното отразяване на цената върху етикета на щанда и това, че потребителят е взел стоката от товарна количка, намираща се до щанда. С тези възражения донякъде се черпят благоприятни правни последици, поради което жалбоподателят следва да ги докаже, за което с определение от 13.09.2023 г. му е указана доказателствената тежест и му е посочено, че не сочи доказателства за тези твърдяни факти. Въпреки дадените указания от съда, жалбоподателят не е представил доказателства и не е направил доказателствени искания в подкрепа на своите твърдения, поради което съдът намира, че обсъжданите възражения са недоказани (значението на цената върху етикета на щанда ще се посочи при проверка за приложението на материалния закон).

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 68в ЗЗП забраняват се нелоялните търговски практики, а според чл.

68г, ал. 4 ЗЗП нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д-68к.

Според чл. 68д, ал. 1 ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

Фактическият състав на нарушението изисква кумулативно наличие на три обективни елемента: 1). да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2). тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е подвеждаща; 3). тази търговска практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Според § 13, т. 23 ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребителя. В конкретния случай се установи, че търговецът е поставил етикет върху опаковката на продукта, с който предоставя информация за цената на стоката и по – конкретно цената (11,89 лева) за единица мярка (1 кг.) и цената (6,05 лева) за съответната разфасовка (509 гр.). Налице е непосредствена връзка между етикета и стоката, доколкото е поставен върху опаковката, с което е пряко предназначен да информира потребителите за цената. Поставянето на етикет за цената на стоката представлява действие на търговеца, свързано с предлаганата от него стока, насочено към потребителя, поради което е налице търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 ДР на ЗЗП, т. е. налице е първият елемент от фактическия състав (търговска практика, свързана с предлагането на стока).

В настоящия случай от етикета върху опаковката на стоката се установява, че предлаганият от жалбоподателя продукт „Свински гърди без кост“ е с цена от 11,99 лева за 1 кг. и цена 6,05 лева за разфасовка от 509 гр., а действителната цена е по – висока, а именно 13,99 лева за 1 кг. и 7,12 лева за обсъжданата разфасовка, тъй като по този начин е маркирана стоката на касата и съответно продадена на потребителя. В тази връзка е налице несъответствие между обозначената цена върху етикета на опаковката и действителна цена на продукта, с което на потребителите се предоставя невярна и подвеждаща информация относно цената. По тези съображения тази търговска практика съдържа невярна информация, която е подвеждаща за потребителя.

Средният потребителят на хранителни стоки е разумен, внимателен и средно информиран гражданин, притежаващ критично отношение към информацията, която му се предоставя. Продажната цена има съществено значение при предлагането на стоката, а потребителят се информира за нея от изложеното на етикета. Потребителят следва да има цялата - вярна и точна информация за цената на продукта, за да може да

направи своето решение, дали да извърши покупка или не. Обсъжданата категория продукти се предлага в повечето магазини, продаващи хранителни стоки, поради което цената е един от факторите, мотивиращи потребителите да вземат решение за закупуването им. В конкретния случай, за да се прецени възможността процесната търговска практика дали има или не въпросното въздействие върху средния потребител следва да се отчете допуснатото отклонение от цена за килограм (от 11,89 лева на 13,99 лева), което е приблизително около 17 % от стойността на продукта, а това би могло да повлияе на търговското решение на средния потребител. Именно по - ниската цена би мотивирала средния потребител да закупи продукта и съответно да вземе своето решение въз основа на обявената подвеждаща цена. В процесния случай потребителят е привлечен от по-ниската цена на предлагания продукт без да знае, че цената на стоката е по - висока, което го подтиква да вземе решение да закупи продукта, като реално заплаща по-висока цена. По този начин обсъжданата търговска практика променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, тъй като е довела намаляване способността на потребителя да направи информиран избор, което се е отразило в неговото търговско решение чрез покупка на стоката, която вреди за потребителя не би настъпила при липсата на обсъжданата търговска практика. В тази връзка невярното представяне на информация за цената е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика т. е. същият не би закупил стоката, ако знае действителната цена.

Неотносими са недоказаните твърдения на жалбоподателя, че на 09.04.2023 г. обявената цена на етикета на щанда е 13,99 лева, то това не води до промяна на факта на невярно представяне на цената върху другия етикет, намиращ се на опаковката. Това би довело до два противоречащи етикета относно цена, което отново би създавало объркване и противоречие с чл. 19, ал. 1 и чл. 20, ал. 1 ЗЗП, а това също създава възможност за вземане на търговско решение за закупуване на стоката. От средния потребител не може да се очаква да сравнява всеки от двата етикета (на щанда и на опаковката) и да предполага наличието на противоречие в етикетите при вземането на своя избор за закупуване на стоката.

Горното налага извод, че е осъществен общият фактически състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика по чл. 68д, ал. 1, предл. първо ЗЗП, а такава практика според чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4 ЗЗП е забранена.

Не се споделят възраженията за незаконосъобразност на заповедта, обосновани с разбирането, че се касае за пропуск на служител да промени цената, която е поставена от производителя. Наличието на пропуски в организационната работа в търговския обект не променя обективния факт на предоставянето на невярна информация. Верността на информацията е обективен факт – цената или е тази, която е обявена, или е различна от обявената. Тези възражение сочат проблеми във вътрешната организация и управление на работния процес, които са неотносими към установената забранена от закона търговска практика и не променят извода за обективно осъществено нарушение.

Неоснователни са възражения във връзка с липсата на съзнателно поведение на търговеца, довело до предоставяне на заблуждаващата информация. Фактическият състав на нарушението по чл. 68д, ал. 1 ЗЗП не съдържа субективен елемент. Субективното отношение на търговеца към заблуждаващата практика е ирелевантно. За заблуждаващата търговска практика е относим обективният факт дали е

представена невярна и заблуждаваща информация, а не какви са мотивите и подбудите на търговеца, респ. какво е неговото субективно отношение към практиката.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, а именно да се осигури защита на икономическите права на потребителите при покупка на стоки, когато се използват нелоялни търговски практики – арг. чл. 1, ал. 2, т. 3 ЗЗП. В тази връзка чл. 68в ЗЗП императивно забранява използването на нелоялната търговска практика, поради което оспорваната заповед има за цел нейното преустановяване. По този начин се ограничава противоправното поведение и неговите вредни последици, което се постига чрез забраната за използване на нелоялната заблуждаваща търговска практика в бъдеще.

Не се споделят възраженията за малозначителност, обосновани с разбирането, че се касае за единичен и изолиран случай. При прилагането на процесната принудителна административна мярка, органът отчита нелоялното търговско поведение, а не проверените количества или наличието на системност при заблужаването. По тези съображения обсъжданото възражение няма значение в настоящото производство, а има такова в друго производство (административнонаказателно), в което съответният компетентният орган е длъжен да съобрази това и тази негова преценка подлежи на съдебен контрол.

Неоснователни са възраженията за нарушение на принципа за съразмерност, обосновани с разбирането, че чл. 68в ЗЗП към датата на издаване на заповедта търговската практика е прекратена, а това допълнително водило до липсата на предмет, тъй като целта на мярката е да се преустанови и да се предотврати използването в бъдеще на нелоялни заблуждаващи търговски практики. Принудителната административна мярка има преустановителен и превантивен характер. Основната ѝ цел е да осуети възможността на търговеца да извърши други подобни нарушения, като тази мярка не съставлява административно наказание. Тя е средство за обезпечаване осъществяването на различни правоотношения, възникващи в сферата на изпълнително-разпоредителната дейност. Ако деянието не е преустановено, принудителната административна мярка ще има допълнително и преустановително действие. Тъй като оспорената принудителната административна мярка има двойка функция (преустановителна и превантивна), то възражението, че преустановяването на деянието към датата на издаване на заповедта, е ирелевантно, тъй като по този начин се пропуска превантивното ѝ действие.

По същите съображения е неоснователно възражението за липсата на засегнат потребител, мотивирано с това, че е върната продажната цена след направена рекламация. Това е така, тъй като оспорената принудителна административна мярка е приложена по повод конкретно установеното нелоялно търговско поведение, но тя влияе и върху цялостното поведение на търговеца. С оглед превантивния си характер, една от целите на оспорената мярка е да предпази потребителите от обсъжданото нелоялно поведение на търговеца и в бъдеще. Целта на наложената мярка (забрана да се прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика) е да преустанови възможността отделна нелоялна търговска практика да се превърне в масова и трайна такава. [javascript: NavigateDocument\('D06E516B5DEE3687C2257F93002DF647'\);](#)

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната заповед, поради което на чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноси, които са 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, което е минималният размер, съответстващ на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Билла България“ ЕООД срещу Заповед № 637/21.06.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Билла България“ ЕООД да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: